

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 3S/96/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724101262
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:0724101262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej, LL.M a členov senátu JUDr. Davida Žáka a JUDr. Daniely Uhríkovej, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, E., zastúpenej Advokátska kancelária Perhács s.r.o., so sídlom Jelenec 353, Jelenec, IČO: 51 864 983, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2024/003455-003 zo dňa 27.06.2024, takto

rozhodol:

- Správny súd žalobu zamietla.
- Žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Minister vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) personálnym rozkazom č. 198 zo dňa 15.04.2024 (ďalej len „personálny rozkaz“) podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) dňom 17.04.2024 preložil žalobkyňu z funkcie riaditeľ Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Nitra (ďalej len „OCP PZ Nitra“) Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava (ďalej len „RHCP Bratislava“), úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru (ďalej len „ÚHCP P PZ“) na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V (ďalej len „OR PZ v Bratislave V“) Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „KR PZ v Bratislave“) služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“). Súčasne bola žalobkyňa podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 16.04.2024 odvolaná z doterajšej funkcie s tým, že ustanovenie do funkcie dňom 17.04.2024 vykoná riaditeľ OR PZ v Bratislave V.

2. Rozhodnutím č. SPSČ-PO3-2024/003455-003 zo dňa 27.06.2024 podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. minister rozklad žalobkyne zamietol a personálny rozkaz potvrdil.

3. Z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že žalobkyňa ako nadriadená bola ministrom preložená na inú funkciu na základe návrhu prezidenta PZ z dôvodu, že stratila dôveru v oblasti riadiacich schopností ako riaditeľka OCP PZ Nitra zo strany vedenia RHCP Bratislava. Dôvera vedenia RHCP Bratislava voči žalobkyni bola postupne znižovaná a napokon sa úplne vytratila na základe opakujúcich sa nedostatkov, ktoré vypovedajú o neschopnosti žalobkyne ako riaditeľky zabezpečiť riadne fungovanie OCP PZ Nitra, prebrať zodpovednosť za svoju činnosť a viesť podriadených príslušníkov PZ k dodržiavaniu služobnej

disciplíny. Dôležitý záujem štátnej služby podľa napadnutých rozhodnutí spočíva v riadnom fungovaní OCP PZ Nitra, čo bolo znemožnené v dôsledku znižovania disciplíny a profesionality žalobkyne a čo sa zároveň nepriaznivo prenieslo na ostatných podriadených policajtov OCP PZ Nitra, keďže žalobkyňa je priamym nadriadeným všetkým policajtom a zamestnancom na OCP PZ Nitra. Minister identifikoval rozdielny pohľad žalobkyne a vedenia RHCP Bratislava na fungovanie OCP PZ Nitra a poukázal na to, že so žalobkyňou bol dňa 14.12.2023 za účasti riaditeľa, zástupcu riaditeľa a vedúcej vnútorného oddelenia RHCP Bratislava vykonaný pohovor z dôvodu pretrvávajúcich nedostatkov v problematike pobytovej (cudzineckej) agendy, ako aj nedostatkov v riadiacej a kontrolnej činnosti žalobkyne so záverom, že riaditeľ RHCP Bratislava odporučil prehodnotenie zotrvania žalobkyne na zastávanej funkcii. V personálnom rozkaze je poukázané na doterajší prístup žalobkyne k povinnostiam nadriadeného a jej snahu zbaviť sa zodpovednosti bez prijímania efektívnych a účelných opatrení smerujúcich k systémovej náprave neustále sa opakujúcich nedostatkov, následkom čoho nemožno predpokladať ďalšie riadne fungovanie OCP PZ Nitra pod vedením žalobkyne. Ponechanie žalobkyne v doterajšej riadiacej funkcii by podľa ministra neprispelo k riadnemu fungovaniu OCP PZ Nitra a ani k zodpovednému vedeniu podriadených policajtov k dodržiavaniu služobnej disciplíny. Minister v personálnom rozkaze dodal, že od ustanovenia žalobkyne do funkcie riaditeľky OCP PZ Nitra dňom 01.03.2018 sa na funkciách zástupcu riaditeľa a zástupcu riaditeľa pre výkon služby OCP PZ Nitra vymenilo celkovo päť funkcionárov a súčasný zástupca žalobkyne požiadal o preloženie ku dňu 15.04.2024.

4. V odôvodnení personálneho rozkazu poukázal minister na neustále porušovania služobnej disciplíny a povinností žalobkyne ako nadriadenej, ktoré vyústili do uloženia nasledovných opatrení:

1. Výčitka (č. PPZ-HCP-BA1-2019/006823-003 zo dňa 21.01.2019) za porušenie
 - a) čl. 5 ods. 2 písm. b), c), d) a f) nariadenia MV SR č. 114/2016 o ochrane utajovaných skutočností,
 - b) základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) a c) zákona č. 73/1998 Z. z.
2. Výčitka (č. PPZ-HCP-BA1-2019/033629-017 zo dňa 12.06.2019) za porušenie
 - a) čl. 10 ods. 6 nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v PZ,
 - b) základných povinností nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.
3. Výčitka (č. PPZ-HCP-BA1-2019/041113-008 zo dňa 01.08.2019) za porušenie
 - a) základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.,
 - b) základných povinností nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.,
 - c) § 141 ods. 2 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.
4. Výčitka (č. PPZ-HCP-BA1-2021/034115-002 zo dňa 10.05.2021) za porušenie
 - a) odseku 18 XIII časti prílohy rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 13/2019 o vydaní metodiky postupu vo veciach cudzincov na území SR,
 - b) tretej a štvrtej časti nariadenia MV SR č. 98/2016 o registratúrnom poriadku v znení nariadenia MV SR č. 198/2019,
 - c) čl. 14 pokynu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 22/2020 o zriadení osobitnej systematickej evidencie a o rozsahu a vedení evidenčných pomôcok na oddeleniach cudzineckej polície PZ, mobilných jednotkách PZ, oddelení azylu PZ a útvaroch policajného zaistenia pre cudzincov,
 - d) základných povinností nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.
5. Písomné pokarhanie (disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 13.05.2021) za porušenie
 - a) čl. 3 ods. 3 nariadenia MV SR č. 21/2017 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníkov PZ,
 - b) bodu 5.22 metodiky o podrobnostiach hodnotenia výkonu štátnej služby príslušníka PZ tvoriacu prílohu k pokynu Prezídia PZ č. 34/2017 o podrobnostiach hodnotenia výkonu štátnej služby príslušníka PZ,
 - c) časti I písm. a) body 13 a 14 rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997 úlohy na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ,
 - d) čl. 2 ods. 2 nariadenia Prezídia PZ č. 35/2018 o pláne služieb,
 - e) čl. 17 ods. 10 III. časti prílohy k rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 13/2019,
 - f) základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) a b) zákona č. 73/1998 Z. z.,
 - g) základných povinností nadriadeného č. 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.
6. Zníženie služobného platu o 10 % na dobu 10 mesiacov (disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 29.09.2023) za porušenie
 - a) základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) a b) zákona č. 73/1998 Z. z.,
 - b) základných povinností nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.,
 - c) zákona č. 404/2011 Z. z.,
 - d) § 3 ods. 1, 2, 4 a 5, § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.,

- e) zákona č. 145/1995 Z. z.,
- f) čl. 7 nariadenia MV SR č. 150/2012 o podrobnostiach poskytovania zdravotnej starostlivosti a špecifickej zdravotnej starostlivosti v Policajnom zbore, v Hasičskom a záchrannom zbore a v Horskej záchrannej službe a o zmene nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 14/2003 o zdravotnej starostlivosti a lekárskej posudkovej činnosti v Hasičskom a záchrannom zbore v znení nariadenia ministra vnútra SR č. 14/2004,
- g) rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 13/2019 o vydaní metodiky postupu vo veciach pobytu cudzincov na území SR,
- h) usmernenia k postupu oddelení cudzineckej polície PZ v súvislosti s novelou zákona č. 404/2011 Z. z. „LEX UKRAJINA“, ktoré bolo ÚHCP P PZ vydané dňa 28.03.2022 pod č. PPZ-HCP-OCP1-2022/020382-002,
- i) upozornení vedenia RHCP Bratislava uvedené v zápise z operatívnej porady riaditeľa konanej dňa 26.05.2021 pod č. PPZ-HCP-BA1-2021/000684-006.

5. Ďalej minister v personálnom rozkaze poukázal na ďalšie nedostatky v riadiacej, organizátorskej, kontrolnej a hodnotiacej činnosti žalobkyne ako nadriadenej, zistené v rámci operatívnych kontrol, a to, že žalobkyňa

- a) v roku 2023 nevykonala fyzickú kontrolu služobných preukazov policajtov útvaru systematicky dvakrát do roka, čím porušila základné povinnosti nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v nadväznosti na čl. 5 ods. 3 nariadenia ministra vnútra SR č. 64/1999 o vydávaní, výmene, odovzdávaní a odoberaní služobných preukazov príslušníkov PZ,
- b) nezabezpečila na OCP PZ Nitra systematicky, štvrťročne v rokoch 2022 a 2023, vykonanie dychovéch skúšok podriadených policajtov s vykonaním zápisu o týchto skúškach, čím porušila základné povinnosti nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v nadväznosti na časť I písm. a) bod 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov ÚHCP P PZ v súvislosti s požívaním alkoholu alebo iných návykových látok,
- c) neumožnila bez rozumného dôvodu svojmu zástupcovi pre výkon služby prístup k certifikovanému technickému prostriedku na preukázanie alkoholu v dychu, aby mohol splniť ňou uloženú úlohu, čím porušila základné povinnosti nadriadeného podľa § 49 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z.,
- d) bez zbytočných prieťahov nekonala a nevyvodila voči podriadeným dôsledky za nesplnenie úlohy,
- e) nevykonala kontrolu osobných zbraní s palebným priemerom ani kontrolu hromadne ukladaných osobných zbraní s palebným priemerom na OCP PZ Nitra za II., III. a IV. štvrťrok 2023 a z týchto kontrol nebol spracovaný zápis do autorizovaného zošita na to určeného, čím porušila základné povinnosti nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v nadväznosti na čl. 7 ods. 1, 2 a 3 nariadenia MV SR č. 29/2017 o prideľovaní, nosení, ukladaní a zabezpečení zbraní a nábojov od 01.01.2023 do 31.10.2023 (ďalej len „nariadenie o služobných zbraniach A“) a čl. 7 ods. 2, 3 a 4 nariadenia MV SR č. 152/2023 o prideľovaní, nosení, ukladaní a zabezpečení zbraní a nábojov od 01.11.2023 do 31.12.2023 (ďalej len „nariadenie o služobných zbraniach B“), základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v nadväznosti na čl. 7 ods. 1, 2 a 3 nariadenia o služobných zbraniach A a čl. 7 ods. 2, 3 a 4 nariadenia o služobných zbraniach B a základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z.,
- f) nezabezpečila riadne oboznámenie podriadených policajtov a občianskych zamestnancov s príkazom prezidenta k lustráciám a nevedla evidenciu z preškolenia, čím porušila základné povinnosti nadriadeného podľa § 49 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. v nadväznosti na časť II bod 1 písm. a) príkazu prezidenta k lustráciám,
- g) nezabezpečila plynulý chod systému spracovávanía žiadostí o pobyt v súvislosti s dlhodobými nedostatkami v činnosti policajtov OCP PZ Nitra, čím porušila základné povinnosti nadriadeného podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.,
- h) vedome akceptovala skresľovanie údajov v služobnej činnosti, čím porušila základnú povinnosť policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v nadväznosti na porušenie čl. 6 ods. 1 nariadenia MV SR č. 41/2022 o etickom kódexe príslušníka PZ, čím znížila dôveryhodnosť svojej osoby ako policajta v postavení nadriadeného.

II.

Žaloba

6. Žalobou zo dňa 19.08.2024, doručenou správne súdu dňa 20.08.2024, sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra č. SPSC-PO3-2024/003455-003 zo dňa 27.06.2024, ako

aj personálneho rozkazu č. 198 zo dňa 15.04.2024, ich zrušenia z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a e) v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 SSP).

7. Žalobkyňa namietala, že preloženie policajta v postavení nadriadeného na inú, v policajnej hierarchii nižšiu funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, je vážnym zásahom do jeho štátnej služby, najmä ak ide o skúseného riadiaceho pracovníka v dôležitej pozícii a s dlhoročnou praxou v PZ. Podľa žalobkyne nebola v napadnutých rozhodnutiach zrozumiteľne a preskúmateľne odôvodnená správna úvaha, že preloženie žalobkyne z funkcie riaditeľa OCP PZ Nitra si vyžadoval dôležitý záujem štátnej služby. Za preskúmateľnú nemožno podľa žalobkyne považovať všeobecnú konštatáciu ministra, že dôležitý záujem štátnej služby spočíva v riadnom fungovaní OCP PZ Nitra, pričom zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by pričinením žalobkyne nefungovalo OCP PZ Nitra riadne. Preloženie považovala žalobkyňa za prejav svojvôle nadriadeného. Z obsahu napadnutých rozhodnutí podľa žalobkyne nevyplýva ani to, na základe akého dôležitého záujmu štátnej služby bola preložená z funkcie riaditeľa OCP OR PZ Nitra s miestom výkonu štátnej služby Nitra, na inú funkciu v rámci OR PZ v Bratislave V, keď ku dňu 17.04.2024 boli voľné miesta aj v rámci útvarov v pôsobnosti KR PZ v Nitre, ako aj RHCP Bratislava.

8. Žalovaný sa podľa žalobkyne pri výčitke a jednotlivých disciplinárnych opatreniach uložených žalobkyňi sústredil len na ich matematický súčet, bez zohľadnenia ich závažnosti a objasnenia príčinnej súvislosti medzi nimi a otázkou spôsobilosti stratiť dôveru v oblasti riadiacich schopností žalobkyne ako riaditeľky OCP PZ Nitra zo strany vedenia RHCP Bratislava. Žalobkyňa mala za to, že pokiaľ sa žalovaný nevysporiadal s výsledkami hodnotenia žalobkyne za roky 2017 - 2020 (stupeň hodnotenia „A - výborne“), ako aj s výsledkami služobného hodnotenia zo dňa 19.08.2021, ktorého záver je, že žalobkyňa je spôsobilá vykonávať zastávanú funkciu, zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Z uvedených hodnotení nevyplýva, že žalobkyňa nemôže na požadovanej úrovni vykonávať dovtedajšiu funkciu riaditeľa OCP PZ Nitra. Žalobkyňa zároveň poukázala na to, že jej previnenia boli reflektované v uloženej výčitke resp. v disciplinárnych opatreniach, preto ich nebolo podľa jej názoru možné opätovne použiť ako hlavný dôvod aj pre jej preloženie na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby.

9. V závere žalobkyňa poukázala na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej je povinnosťou všeobecného súdu uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých rozhodnutie založil, pričom uvedené sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej stránky rozhodnutia s tým, že tieto právne závery sú podľa žalobkyne aplikovateľné aj na postupy a rozhodnutia orgánov verejnej správy.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.10.2024 navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že personálny rozkaz po formálnej stránke obsahuje všetky predpísané náležitosti a po obsahovej stránke je pre prehľadnosť systematicky členený, kde zoznam dlhého radu pochybení žalobkyne je uvedený ako podklad pre rozhodnutie o jej preložení podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Množstvo pochybení a neustále porušovanie služobnej disciplíny zo strany žalobkyne zakladá dôvody, pre ktoré bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené v personálnom rozkaze. Z personálneho rozkazu zároveň vyplýva, že riadne fungovanie OCP PZ Nitra, čo minister považuje za dôležitý záujem štátnej služby, je znemožnené nekompetentnosťou žalobkyne.

11. Čo sa týka pozitívnych služobných hodnotení z rokov 2018 – 2020, žalovaný uviedol, že posledné služobné hodnotenie žalobkyne bolo vykonané dňa 19.08.2021 a v tom už bolo uvedené, že jej bolo uložené disciplinárne opatrenie – písomné pokarhanie.

12. Ďalej žalovaný uviedol, že z personálneho rozkazu vyplýva, že k ukladaniu výčítok podľa § 54 zákona č. 73/1998 Z. z. a disciplinárnych opatrení podľa § 53 zákona č. 73/1998 Z. z. sa voči žalobkyňi pristupovalo postupne, najprv menej prísne, čo však z dlhodobého hľadiska neprinieslo predpokladaný efekt, pretože k trvalej náprave disciplíny u žalobkyne nedošlo. Naopak, z vyjadrení žalobkyne v rámci týchto konaní je zrejme jej neakceptovateľné nestotožnenie sa so spôsobom riadenia a zákonného

vynucovania disciplíny jej nadriadenými. Zo strany žalobkyne dochádzalo k preukázateľnej bagatelizácii niektorých úloh stanovených internými predpismi žalovaného. Žalobkyňa pri podozrení z disciplinárneho previnenia, že bez zbytočných prieťahov nevyvodila zodpovednosť voči podriadeným, ktorí porušili predpisy, vo svojom vyjadrení argumentovala, že zákon neuvádza dobu začiatku disciplinárneho konania voči zodpovedným osobám za zistené previnenie, čo je pri doslovnom a gramatickom výklade zákona síce pravda, ale dokresľuje to naďalej neúnosnú situáciu v oblasti vynucovania disciplíny podriadenými policajtní OCP PZ Nitra, keď bezdôvodné odkladanie vyvodzovania disciplinárnej zodpovednosti neprispieva k riadnemu fungovaniu OCP PZ Nitra. Pri prešetrovaní podozrenia z neplnenia úlohy žalobkyne kontrolovať uloženie zbraní, jej neplnenie síce priznala, avšak nenáležite relativizovala význam tejto úlohy slovami, že je otázkou, čo je dôležitejšie, či predchádzať sťažnostiam žiadateľov o pobyt a zrýchliť spracovávanie žiadostí o pobyt alebo napr. kontrola zbraní. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobkyňa bola ponúkaná iná funkcia na RHCP Bratislava, ktorú neprijala s tým, že na to nevidí dôvod a že odmieta prijať zodpovednosť za podriadených zástupcov, čo vyplýva aj z jej odvolania proti disciplinárnemu rozkazu riaditeľa RHCP Bratislava č. 1/2023 zo dňa 29.09.2023.

IV.

Relevantné právne predpisy

13. Podľa § 27 ods. 2 SSP pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

14. Podľa § 27 ods. 3 SSP správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy alebo iného zásahu orgánu verejnej správy; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

15. Podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, môže minister previesť nadriadeného na základe odôvodneného návrhu nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby a ak to nie je možné, preložiť nadriadeného na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu; ak ide o nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra, môže tak minister urobiť aj bez návrhu. Previesť alebo preložiť podľa predchádzajúcej vety nemožno prezidenta Policajného zboru, riaditeľa Úradu inšpekčnej služby a nadriadeného Zboru väzenskej a justičnej stráže okrem nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra spravodlivosti Slovenskej republiky.

16. Podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. prevedenie na inú funkciu alebo preloženie na inú funkciu sa vykoná odvolaním policajta z doterajšej funkcie a jeho ustanovením do inej funkcie podľa § 33.

17. Podľa § 49 zákona č. 73/1998 Z. z. nadriadený je povinný a) riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov, b) zabezpečovať, aby podriadení policajti boli na výkon štátnej služby náležite vycvičení a vyškolení, c) vytvárať priaznivé podmienky na riadny výkon štátnej služby a podriadených policajtov viesť k služobnej disciplíne, d) oceňovať príkladné plnenie služobných povinností a navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností.

V.

Právne posúdenie veci správnym súdom

18. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP, po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu, preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj priebeh administratívneho konania, predchádzajúceho ich vydaniu, a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Správny súd rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 09.10.2025.

19. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie ministra a personálny rozkaz ministra, ktorým bola žalobkyňa dňom 17.04.2024 podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. preložená z funkcie riaditeľ OCP PZ Nitra na OR PZ v Bratislave V a súčasne bola podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 16.04.2024 odvolaná z doterajšej funkcie s tým, že ustanovenie do funkcie dňom 17.04.2024 vykoná riaditeľ OR PZ v Bratislave V.

20. Ustanovenie § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. definuje špeciálne kompetencie ministra, ktorý môže, ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, nadriadeného previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby a ak to nie je možné, preložiť nadriadeného na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, za splnenia ďalšej zákonnej podmienky – odôvodneného návrhu nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra, alebo bez splnenia tejto podmienky v prípade, že ide o nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa ako riaditeľka OCP PZ Nitra nebola nadriadeným v priamej riadiacej pôsobnosti ministra, mohol minister svoju autonómnu úvahu pri preložení žalobkyne uplatniť na základe odôvodneného návrhu nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra. Príslušnosť prezidenta PZ, ako nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra, ktorý je oprávnený predložiť takýto návrh, vyplýva z čl. 19 ods. 3 nariadenia MV SR č. 39/2015 o organizačnom poriadku MV SR, podľa ktorého ministri vnútra SR je podriadený okrem iných aj prezident PZ. Návrh prezidenta PZ zo dňa 11.04.2024 na postup podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. v tejto veci bol ministrovi doručený dňa 12.04.2024.

21. Z obsahu napadnutých rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že preloženie žalobkyne podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. bolo odôvodnené tým, že stratila dôveru v oblasti riadiacich schopností ako riaditeľka OCP PZ Nitra zo strany vedenia RHCP Bratislava z dôvodu, že sa opakovanne dopúšťala porušovania služobnej disciplíny a riadne si neplnila povinnosti nadriadeného tak, ako je vymedzené v bodoch 4. a 5. tohto rozsudku, najmä povinnosti riadiť, organizovať, kontrolovať a zabezpečiť riadne fungovanie OCP PZ Nitra, zabezpečiť riadny výkon štátnej služby podriadenými príslušníkmi PZ a viesť ich k dodržiavaniu služobnej disciplíny.

22. V napadnutých rozhodnutiach je tiež obsiahnutá správna úvaha ministra vo vzťahu k vyhodnoteniu, že preloženie žalobkyne si vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, ktorý spočíva v riadnom fungovaní OCP PZ Nitra. Ponechanie žalobkyne v doterajšej riadiacej funkcii by podľa ministra naopak bolo v rozpore s dôležitým záujmom štátnej služby a neprispievalo by k riadnemu fungovaniu OCP PZ Nitra a ani k zodpovednému vedeniu podriadených policajtov k dodržiavaniu služobnej disciplíny, a to v dôsledku znižovania disciplíny a profesionality žalobkyne. Žalobkyňa bola totiž priamym nadriadeným všetkým policajtom a zamestnancom OCP PZ Nitra. Z doterajšieho prístupu žalobkyne k povinnostiam nadriadeného a s prihliadnutím na jej snahu zbaviť sa zodpovednosti bez prijímania efektívnych a účelných opatrení smerujúcich k systémovej náprave neustále sa opakujúcich nedostatkov, nebolo podľa ministra možné predpokladať ďalšie riadne fungovanie OCP PZ Nitra pod jej vedením.

23. Správny súd v tejto súvislosti pripomína, že otázka naplnenia dôležitého záujmu štátnej služby pre postup podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. je ponechaná na úvahu ministra. V tomto prípade disponuje minister diskrečnou právomocou pri posudzovaní, či určité skutočnosti nastali, alebo nie, konkrétne v prejednávanej veci, či vznikol dôležitý záujem štátnej služby, v zmysle ktorého bolo potrebné, aby bola žalobkyňa ako nadriadená preložená v zmysle § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. (obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/52/2011 zo dňa 13.06.2012).

24. V zmysle § 27 ods. 2 SSP pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúma iba to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 27 ods. 3 SSP). Na vstup do tohto tolerančného pásma by mal žalobca jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného orgánu verejnej správy (t. j. argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom). Vzhľadom na uvedené sa správny súd obmedzí len na posúdenie kľúčovej otázky pre rozhodnutie vo veci, ktorou je to, či správna úvaha aplikovaná v prejednávanej veci nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a či bola aplikácia tohto inštitútu v napadnutom rozhodnutí odôvodnená. Zároveň správny súd preskúma, či táto úvaha zodpovedá zisteným skutkovým okolnostiam, má oporu vo vykonanom dokazovaní a je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/45/2020 zo dňa 26.08.2022). Súdny prieskum v prípade rozhodnutia vydaného na základe zákonom povolenej správnej úvahy je zameraný na zisťovanie, či žalobou napadnuté rozhodnutie je zrozumiteľné a náležite odôvodnené, a to osobitne v nadväznosti na aplikovaný inštitút správneho uváženia (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/21/2012 zo dňa 24.10.2012).

25. Správny súd poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej správny súd neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie orgánu verejnej správy v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží (napr. rozsudky sp. zn. 1Sžo/33/2008 zo dňa 28.04.2009 a sp. zn. 3Sžo/15/2011 zo dňa 03.05.2011). Uvedené závery možno podľa názoru správneho súdu aplikovať aj na prejednávanú vec vo vzťahu k správnej úvahe o existencii dôležitého záujmu štátnej služby na preloženie nariadeného postupu podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.

26. Na základe vyššie uvedeného dospel správny súd k záveru, že tak v personálnom rozkaze ako aj v napadnutom rozhodnutí ministra je dostatočne odôvodnené naplnenie pojmu „dôležitého záujmu štátnej služby“, ako základnej podmienky na postup podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Posúdenie v rámci správnej úvahy žalovaného (bod 22. tohto rozsudku) podľa názoru správneho súdu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, predovšetkým s ohľadom na to, že základnými povinnosťami žalobkyne ako nadriadenej v zmysle § 49 zákona č. 73/1998 Z. z. bolo okrem iného riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov, vytvárať priaznivé podmienky na riadny výkon štátnej služby a podriadených policajtov viesť k služobnej disciplíne. Z napadnutých rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa tieto svoje úlohy riadne neplnila, a preto jej preloženie z funkcie riaditeľa OCP PZ Nitra bolo logickým vyústením situácie. Preloženie žalobkyne nemožno považovať za prejav svojvôle jej nadriadeného tak, ako to žalobkyňa namietala v žalobe. Uvedený záver vyhodnotil správny súd iba ako subjektívny pocit žalobkyne, keď jej preloženie v zmysle § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. bolo založené na nespokojnosti s plnením úloh ako riaditeľky OCP PZ Nitra, čo vyústilo do straty dôvery v jej riadiace schopnosti zo strany vedenia RHCP Bratislava. V napadnutých rozhodnutiach je tiež dostatočne konkretizovaný dôležitý záujem štátnej služby, spočívajúci v riadnom fungovaní OCP PZ Nitra, ako predpoklad postupu podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Správny súd poukazuje na to, že z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že neplnenie povinností zo strany žalobkyne ako nadriadenej malo vplyv na riadny výkon štátnej služby príslušníkmi PZ na OCP PZ Nitra, a to jednak smerom navonok [napr. nezabezpečenie plynulého chodu spracovania žiadostí o pobyt (str. 16 personálneho rozkazu), akceptovanie skresľovania štatistických údajov (str. 17 personálneho rozkazu), nezabezpečenie riadneho oboznámenia policajtov a občianskych zamestnancov s internými predpismi žalovaného (str. 5 a str. 16 personálneho rozkazu)], ako aj smerom dovnútra OCP PZ Nitra [napr. nevykonanie fyzickej kontroly služobných preukazov (str. 13 personálneho rozkazu), nezabezpečenie vykonania dychových skúšok podriadených policajtov (str. 14 personálneho rozkazu), nevyvodenie zodpovednosti voči podriadeným policajtom za nesplnenie úlohy (str. 14 personálneho rozkazu), nevykonanie kontroly osobných zbraní s palebným priemerom a kontroly hromadne ukladaných osobných zbraní s palebným priemerom (str. 15 personálneho rozkazu)]. Neobstojí preto námietka žalobkyne, že z ničoho nevyplýva, že by jej pričinením OCP PZ Nitra nefungovalo riadne.

27. Z uvedených dôvodov sa správny súd nestotožnil s námietkou žalobkyne o nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí ohľadom vymedzenia dôležitého záujmu štátnej služby. Skutočnosť, že žalobkyňa so závermi žalovaného nesúhlasí neznamená, že tieto závery v napadnutých rozhodnutiach absentujú, alebo že sú neodôvodnené. Žalobkyňa v žalobe nijakým spôsobom nevyvrátila právne východiská obsiahnuté v napadnutých rozhodnutiach a argumentačne nepreukázala vybočenie správnej úvahy ministra z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

28. Správny súd zároveň dodáva, že žalobkyňa v žalobe nijakým spôsobom vecne nenamietala proti jej vytýkaným nedostatkom v plnení základných úloh a povinností ako nadriadenej OCP PZ Nitra, čo vyústilo k strate dôvery v oblasti riadiacich schopností žalobkyne ako riaditeľky OCP PZ Nitra zo strany vedenia RHCP Bratislava a k jej následnému preloženiu podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. V zmysle § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný len žalobnými bodmi, ktoré v žalobe priamo uvedené sú. Žalobnými bodmi si žalobca plní svoju povinnosť tvrdenia. Správny súd v zásade preskúmava napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal iba v rozsahu žalobcom v správnej žalobe uplatnených žalobných bodov. Vzhľadom na dispozičnú zásadu (§ 5 ods. 5 SSP) nie je súdny prieskum absolútny, ale je vymedzený rozsahom žaloby a žalobných bodov. Zároveň, správny súd vzhľadom na svoju procesnú pozíciu nad stranami, nevyhľadáva za žalobcu dôvody nezákonnosti rozhodnutia, či postupu orgánu verejnej správy v konaní, nakoľko práve tieto skutočnosti (konkrétne tvrdenia žalobcu o

nezákonnosti a v čom bol v jej dôsledku ukrátený na svojich právach) majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorým je správny súd viazaný. Správny súd nemôže za žalobcu určovať rozsah súdneho prieskumu ani vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej správy nepredstavuje nástroj ku všeobecnej kontrole zákonnosti a rozhodovania orgánov verejnej správy.

29. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že jej previnenia už boli reflektované v uloženej výčitke resp. v disciplinárnych opatreniach, správny súd uvádza, že v prípade uplatnenia postupu podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. nejde o správne trestanie. Na rozdiel od priestupkového, trestného alebo disciplinárneho konania, v ktorých príslušný orgán rozhoduje o naplnení znakov skutkovej podstaty konkrétneho priestupku resp. trestného činu alebo disciplinárneho previnenia a o otázke viny a uložení sankcie, personálne konanie podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. rieši otázku prevedenia resp. preloženia nadriadeného na inú funkciu v prípade, že si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby. V tomto konaní sa zásady trestného konania neuplatňujú. Výpočet nedostatkov v plnení úloh žalobkyňou v tomto prípade slúžil na odôvodnenie postupu podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Správny súd sa stotožnil so záverom ministra, že by bolo v rozpore s dôležitým záujmom štátnej služby ponechať vo funkcii nadriadeného osobu, ktorá opakovane neplní svoje základné povinnosti a porušuje služobnú disciplínu. Dôležitý záujem štátnej služby totiž predpokladá, že výkon funkcie nadriadeného bude v súlade s požiadavkami, ktoré sú na neho kladené a že nadriadený bude svojím správaním a plnením si povinností vzorom vo vzťahu k jemu podriadeným policajtom a zamestnancom. Zároveň správny súd dodáva, že pozitívne služobné hodnotenia žalobkyne v predchádzajúcom období (rok 2019 až 2021) nevylučujú, aby bol následne v roku 2024 voči žalobkyňi uplatnený postup podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., pokiaľ boli pre tento postup splnené zákonné podmienky. Navyše z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že so žalobkyňou bol už dňa 14.12.2023 za účasti riaditeľa, zástupcu riaditeľa a vedúcej vnútorného oddelenia RHCP Bratislava vykonaný pohovor z dôvodu pretrvávajúcich nedostatkov v problematike pobytovej (cudzineckej) agendy, ako aj nedostatkov v riadiacej a kontrolnej činnosti žalobkyne. Nezlepšenie situácie vyústilo do postupu podľa § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.

30. V súvislosti s námietkou žalobkyne, že z obsahu napadnutých rozhodnutí nevyplýva ani to, na základe akého dôležitého záujmu štátnej služby bola preložená na inú funkciu v rámci OR PZ v Bratislave V, poukazuje správny súd na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 515/2016-19 zo dňa 23.06.2016, podľa ktorého: „V súvislosti s touto námietkou ústavný súd poukazuje na § 35 ods. 1 písm. a) policajného zákona, podľa ktorého sa policajti v služobnom pomere prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia. Rešpektujúc citovaný text § 35 ods. 1 písm. a) policajného zákona, ústavný súd akceptuje ako ústavne konformný právny názor najvyššieho súdu, podľa ktorého príslušné ustanovenia policajného zákona je potrebné vykladať s ohľadom na osobitný charakter služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru, keďže „Právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov PZ odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potreba pevného začlenenia policajta do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone, čo zvyrazňuje skutočnosť, že nemožno hovoriť o modifikácii súkromno-právneho pomeru, ale o špecifickom štátno-zamestnaneckom pomere verejného práva, ktorého právna úprava má formu kódexu.“ Vzhľadom na citované ústavné rozhodnutie považuje z ústavného hľadiska za akceptovateľný záver najvyššieho súdu, v zmysle ktorého sa potreba konkrétneho nasadenia policajta prezumuje a od riadiacich pracovníkov polície nemožno vyžadovať, aby preukazovali a dokladovali splnenie podmienky nemožnosti prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu doterajšej funkcie, ktorá bola zrušená. Keďže policajný zbor je vojensky organizovaný zbor, je to nadriadený, ktorý je oprávnený posúdiť v rámci organizačných zmien v prípade zrušenia doterajšej funkcie príslušníka Policajného zboru, potrebu zaradenia príslušníka na konkrétnu funkciu na konkrétnom mieste v závislosti od potrieb Policajného zboru.“ Rovnaký právny názor vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky aj v uzneseniach sp. zn. III. ÚS 321/2017 a sp. zn. II. ÚS 518/2017.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Sžo/40/2013 zo dňa 20.08.2014 uviedol, že: „Objektívne nie je možné aplikovať princípy z inštitútu prevedenia na inú prácu z pracovnoprávných vzťahov. Policajný zbor je vojensky organizovaný zbor. V súlade s princípom dobrej verejnej správy vo vojensky organizovaných zboroch sa potreba konkrétneho nasadenia policajta prezumuje. Zaradenie procesných postupov, ktoré by vyžadovali, aby riadiaci pracovníci polície preukazovali a dokladovali (v

zmysle správneho konania) splnenie podmienky „nemožnosť prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu doterajšej zrušenej funkcie“ je proti samotnej podstate služobnej prisahy policajta, kde policajt sľubuje, že bude disciplinovaný, t. j. že sa podriadi potrebám policajného zboru na jeho zaradenie.“ Odvolací súd k veci dodáva, že ust. § 33 ods. 1 zákona č. 73/1988 Z. z. uvádza, že sa policajt ustanoví do voľnej funkcie a nie napr. do adekvátnej funkcie. Ust. § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. zároveň nezakladá zákonnú povinnosť nadriadeného skúmať, či sú voľné iné funkcie.“ Rovnaký právny názor vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 10Sžo/334/2015 zo dňa 25.01.2017 a sp. zn. 3Sžo/190/2015 zo dňa 22.02.2017, ktoré prešli testom ústavnosti (sp. zn. III. ÚS 253/2018) alebo Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7Ssk/38/2024 zo dňa 26.03.2025.

32. Z porovnania znenia § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. (policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu) a znenia § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. (ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, môže minister previesť nadriadeného na základe odôvodneného návrhu nadriadeného v priamej riadiacej pôsobnosti ministra na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby a ak to nie je možné, preložiť nadriadeného na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu) vyplýva, že vyššie uvedené závery, teda že od riadiacich pracovníkov polície nemožno vyžadovať, aby preukazovali a dokladovali splnenie podmienky nemožnosti prevedenia (v tomto prípade nadriadeného) na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, možno podľa názoru správneho súdu analogicky aplikovať aj na prejednávajúcu vec. Zároveň správny súd uvádza, že z administratívneho spisu, konkrétne zo strany 1 návrhu na preloženie žalobkyne zo dňa 04.04.2024 (str. 72 administratívneho spisu) vyplýva, že žalobkyňa bola preložená na OR PZ v Bratislave V v súlade s potrebami služobného úradu, a to vzhľadom na nízku personálnu obsadenosť v rámci KR PZ v Bratislave v porovnaní s inými KR PZ.

33. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsiahlu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 1Sžo/265/2009 zo dňa 05.04.2011), podľa ktorej: „...služobný pomer príslušníkov Policajného zboru, S. I. S., Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície je svojou povahou inštitútom verejného práva - ide o právny pomer štátnozamestnanecký. Takýto právny pomer nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu – rozhodnutím o prijatí do služobného pomeru a po celú dobu svojho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým pomerom súkromnoprávnym, kde účastníci majú rovnaké postavenie. To sa prejavuje okrem iného aj v právnej úprave týkajúcej sa zmeny služobného pomeru, služobnej disciplíny, skončenia služobného pomeru a nárokov s ním súvisiacich a ďalších prípadov rozhodovania služobných orgánov, ktorá sa vyhýba implementácii zmluvných prvkov (pre služobný pomer cudzorodých) do vzťahov, ktoré sú založené na tuhšej podriadenosti a nadriadenosti subjektov služobného pomeru, pre ktoré je charakteristické jednostranné rozhodovanie zamestnávateľského subjektu o právach a povinnostiach príslušníkov. Právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov PZ odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potreba pevného začlenenia policajta do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone, čo zvyrazňuje skutočnosť, že nemožno hovoriť o modifikácii súkromnoprávného pomeru, ale o špecifickom štátnozamestnaneckom pomere verejného práva, ktorého právna úprava má formu kódexu.“

34. Žalobkyňa na pojednávaní s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/21/2013 zo dňa 20.03.2014 namietala, že v prípade naplnenia niektorého z dôvodov taxatívne vymenovaných v ustanovení § 35 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. treba postupovať podľa tohto ustanovenia aj vtedy, ak ide o nadriadeného. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle § 134 ods. 1 SSP je viazaný len žalobnými bodmi, ktoré v žalobe priamo uvedené sú. V správnom súdnictve platí zákonná koncentrácia, keď žalobca môže doplniť správnu žalobu o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby (§ 183 SSP). Po uplynutí tejto lehoty nie je možné v priebehu konania vznášať ďalšie námietky a výhrady proti žalobou napadnutému rozhodnutiu.

35. Na základe vyššie uvedeného dospel správny súd k záveru, že postup ministra bol v súlade s § 35 ods. 2 zákona č. 73/1988 Z. z. Personálny rozkaz, ako aj napadnuté rozhodnutie ministra, obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti, tieto sú vecne správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnené. Správna úvaha ministra v otázke dôležitého záujmu štátnej služby zároveň nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny súd preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

36. O práve na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal, nakoľko ide o orgán štátnej správy a v konaní mu žiadne trovy nevznikli.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.